

29/04/2020

Η εορτή του Αγίου Σωσιπάτρου του Βεροιέως στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Την Τετάρτη 29 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο (κεκλεισμένων των θυρών) στο καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας, επί τη εορτή του Αγίου Σωσιπάτρου του Βεροιέως.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε στο κήρυγμα του:

«Ἀσπάζεται ὑμᾶς ... Ἰάσων καί Σωσίπατρος οἱ συγγε-νεῖς μου». Στόν ἐπίλογο τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Ρώ-μης ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος δέν παραλείπει, ὅπως καί στίς ἄλλες ἐπιστολές, νά μετα-φέ-ρει τοὺς χαι-ρετισμούς τῶν συνερ-γατῶν του πρὸς τὴν Ἐκκλησία στὴν ὁ-ποία ἀπευθύνεται.

Ἀναφέρει ἐκεῖ-νους οἱ ὁποῖοι βρί-σκονται μαζί του, ἀλλά καί ὅσους τόν εἶχαν συ-νοδεύσει πιθανόν στὴν προηγού-με-νη ἐπίσκεψή του στὴν Ἐκκλη-σία πρὸς τὴν ὁποία τώρα γράφει. Καί τοὺς ἀναφέρει γιὰ νά δείξει τὴ σχέση καί τὴν ἐνό-τητα πού ὑπά-ρ-χει καί πρέπει νά ὑπάρχει μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Ἐκ-κλησίας, ἡ ὁποία εἶναι σῶμα Χρι-στοῦ.

Μέ αὐτὴ τὴν ἔννοια ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος με-ταξὺ ἄλ-λων καί στοὺς δύο αὐτοὺς συνερ-γούς του, τόν Ἰάσωνα καί τόν Σω-σίπατρο, καί μεταφέρει τόν ἀспа-σμό τους πρὸς τοὺς χριστια-νούς τῆς Ρώμης. «Ἀσπάζεται ὑμᾶς ... Ἰάσων καί Σωσίπατρος οἱ συγγε-νεῖς μου».

Δέν ἦταν συγγενεῖς του ὁ Ἰάσων καί Σωσίπατρος. Τόν πρῶτο, τόν Ἰά-σωνα, τόν εἶχε γνωρίσει στὴν Θεσ--σαλονίκη, ὅπου πῆγε ὁ ἀπό-στολος μετὰ τοὺς Φιλίππους. Καί ἐκεῖνος τόν εἶχε φι-λο-ξενήσει στό σπίτιτου, τόν εἶχε προ-στατεύσει ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καί τόν ὄχλο πού εἶχαν ξεσηκωθεῖ ἐνα-ντίον του καί τόν εἶχε βοηθή-σει μαζί μέ ἄλλους νά φύγει ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη καί νά σωθεῖ.

Τόν δεύτερο, τόν Σωσίπατρο, τόν συνάντησε στὴν πόλη τῆς Βέ-ροιας, καί ἐκεῖνος τόν ἀκολού-θησε μαζί μέ τόν Ἰάσωνα, γιὰ νά βρε-θοῦν ἀργότερα μαζί νά κηρύσ-σουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στὴν Κέρκυρα καί νά μαρτυρήσουν γιὰ τὴν πίστη τους.

Γιατί ὅμως, ἀφοῦ δέν εἶναι συγγε-νεῖς του κατὰ σάρκα τοὺς ὀνο-μά-ζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος συγγε-νεῖς του;

Τό κάνει, γιατί ἔτσι τούς αἰσθά-νεται. Γιατί οἱ δύο αὐτοί ἀπό--στο-λοι, ὁ Θεσσαλονικεὺς Ἰά-σων καὶ ὁ Βεροιεὺς Σωσίπατρος, τῶν ὁποίων τῆ μνήμη ἑορτάζουμε σήμερα, εἶ-ναι συγγενεῖς του ἐν Πνεύματι, κα-θώς μοιράζονται τὴν κοινή πίστη καὶ ἀγάπη στὸν Ἰησοῦ Χρι-στό, καθὼς στάθηκαν δίπλα του, τὸν συνόδευσαν στὶς ἀποστολικές του περιοδεῖς, κινδύνευσαν μαζί του γιὰ τὸν ἴδιο ἱερό σκοπό, τὸν εὐ-αγγελισμό τῶν ἀνθρώπων, ὑπέ-μει-ναν γιὰ χάρη του ταλαιπωρίες καὶ κόπους. Ἔκαναν γιὰ τὸν ἀπό-στολο Παῦλο περισσότερο καὶ ἀπὸ αὐτὰ πού θά περίμενε κανεὶς ἀπὸ πρόσωπα μέ τὰ ὁποῖα συν-δεόταν μέ δεσμούς αἵματος καὶ σαρκική συγγένεια.

Καὶ δέν θά μπορούσε νά συμβεῖ διαφορετικά, ἐφόσον ἡ πνευματι-κή σχέση, ἡ σχέση ἐν Χρι-στῷ, τὴν ὁποία εἶχε ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τούς συνεργούς του εἶναι κατὰ πο-λύ ὑψηλότερη καὶ ἀνώ-τερη ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἀνθρώ-πινη καὶ συγ-γε-νική σχέση.

Καὶ εἶναι ὄντως ἐξαιρετικά τιμη-τικό νά ὀνο-μά-ζει ὁ πρωτοκο-ρυ-φαῖος ἀπό-στολος τὸν ἅγιο Σω-σί-πα-τρο συγγε-νῆ του. Εἶναι ὅμως καὶ ἐξίσου τι-μη-τικό καὶ γιὰ μᾶς, πού εἴμεθα συμπολίτες του, ἀρκεῖ βεβαίως νά μὴν εἴμεθα συμπολί-τες του ἀπλῶς στήν καταγωγή ἀλλά καὶ στὸν τρό-πο τῆς ἀναstro-φῆς μας καὶ στή ζωή μας.

Διότι ὅλοι μας ἔχουμε τὴ δυ-να-τό-τητα νά ἀπολαμβάνουμε αὐτὴ πνευ-ματική συγγένεια, καθὼς, ὅπως γράφει καὶ πάλι ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος, ὅσοι πιστεύουμε στὸν Χριστό εἴμεθα «συμπολίτες τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ», ἐνῶ ἰσχύει καὶ γιὰ μᾶς αὐτό τό ὁποῖο εἶπε ὁ Χριστός στοὺς μαθητές του, ὅτι δηλαδή τούς θεωρεῖ φίλους του καὶ ὄχι δούλους του.

Γιὰ νά ἰσχύουν ὅμως αὐτὰ καὶ γιὰ μᾶς, θά πρέπει νά ζοῦμε ὅπως ζοῦσε καὶ ὁ ἅγιος Σωσίπατρος πού τιμοῦμε σήμερα. Θά πρέπει νά ζοῦ-με καὶ ἐμεῖς ὄχι μόνο ὡς κατ' ὄνο-μα χριστιανοί, ἀλλά ὡς γνήσιοι μαθητές τοῦ Χρι-στοῦ καὶ τοῦ ἀπο-στόλου Παύ-λου, νά ζοῦμε δηλαδή ἀκολου-θώ-ντας τὰ ἴχνη τῶν ἁγίων μας, νά ζοῦμε πραγματικά καὶ ὄχι ἐπιφα-νει-ακά τὴν ἐν Χριστῷ ζωή. Θά πρέπει νά ταυτιζόμεθα στὶς σκέ-ψεις, στὶς ἐπιθυμίες, στὶς ἐπι-διώ-ξεις, στοὺς στόχους μας μέ τό θέ-λημα τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἐάν κα-νεὶς δέν ταυτίζεται καὶ δέν ἀγω-νί-ζεται νά ταυτισθεῖ μέ αὐτό, ἐάν οἱ ἐπιθυμίες του καὶ οἱ ἐπιδιώξεις του ἀντί νά τὸν κάνουν νά προ-σεγ-γίζει τὸν Χριστό, τὸν ἀπομα-κρύ-νουν ἀπὸ Αὐτόν, τότε δέν μπο-ρεῖ νά θεωρεῖται οὔτε φίλος τοῦ Χριστοῦ, οὔτε συγγενῆς τῶν ἀπο-στό-λων, οὔτε συμπολίτης τῶν ἁγί-ων.

Ἐάν ὅμως ἀγωνιζόμεθα, ὥστε ἡ ζωή μας νά εἶναι ζωή Χριστοῦ, ἐάν ἀγωνιζόμεθα ἡ πορεία μας νά ἔχει ὡς πρότυπο τὴ ζωή τῶν ἁγίων, τὴ ζωή τοῦ συμπολίτου μας ἀποστό-λου Σωσιπάτρου, ἐάν ὁμολογοῦμε καὶ ἐμεῖς μέ τὰ ἔργα καὶ τὴ ζωή μας τὸν

Χριστό, ὅπως καί ἐκεῖνος, ἐάν μπορούμε καί ἐμεῖς νά ἐπανα-λαμβάνουμε αὐτό πού λέει ὁ ἀπό-στολος Παῦλος ὅτι «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», τότε θά μπορούμε νά ἀπο-λαμ-βάνουμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀπόστολου Σωσι-πά-τρου τοῦ Βεροι-έως τήν τιμή τῆς πνευματικῆς αὐ-τῆς συγγενείας πού ἀπήλαυσε καί ἐκεῖνος ὡς συνεργάτης καί συνέκ-δημος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στό-λου Παύ-λου.